

Р Е Ш Е Н И Е № 340

гр.Перник, 14 април, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и пети март през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 133/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят „Феникс Еко МС“ ЕООД, гр. Кюстендил, представлявано от управител К. Ц.*** е останал недоволен от решение № 16-ДО-197-00/13 г., на директор на РИОСВ Перник, с което е отказано издаването на разрешение за дейности с отпадъци. Решението на административния орган е оспорено по административен ред пред Министъра на околната среда и водите, жалбата е отхвърлена и по реда на чл. 98 от АПК на съдебен контрол подлежи решението на административния орган по повод отказа по заявлението на жалбоподателя. В жалбата до съда се развиват оплаквания, че това решение е в противоречие с материално правни разпоредби; постановено при съществени процедурни нарушения. Твърди се, че намерението на заявителя е било за издаване на разрешение по третирането на отпадъци само за една от посочените от него площадки; некоректното изписване по кодове на някои дейности било техническа грешка, която лесно се отстранявала пред административния орган, но последния формализирал изискванията. Представя неспоримо решение № 16-ДО-125-00 от 31 май 2012 г. за срок от пет години, на РИОСВ Перник, по силата на което на жалбоподателя е разрешено: събиране, транспортиране, съхраняване (до обезвреждане код D15), предварително третиране – код R12 за двете площадки, стопанисвани от него. Иска отмяна на оспорваното решение и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата взема становище, с което изцяло я оспорва, като неоснователна и по същество развива подробни съображения за това, че в хода на производството, жалбоподателят е бил процесуално неизправен – не е отстранил в срок, съобразно указанията на органа, констатираната от последния нередовност по заявлението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, в настоящия съдебен състав, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Чл. 146 АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които, ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

При преценка законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, от което да направи дължимите изводи.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложените по административната преписка писмени доказателства, обжалваното решение, представеното в настоящото производство решение на РИОСВ Перник се налагат следните изводи.

На жалбоподателят е било издадено разрешение за осъществяване, дейности по събиране, съхранение, третиране и транспортиране на отпадъци, в това число метали, стъкло, хартии и др. Разрешението е било с максимално определения срок от 5 години по тогава действащите нормативи. С последващи законодателни промени е отменен ЗУО, по чийто режим е било издадено цитираното разрешение от 2012 г.

Съобразно изискванията на § 7, ал. 5 от ПЗР ЗУО (редакция 2012 г.) - Лицата, притежаващи разрешение и/или регистрационен документ, издадени по реда на отменения Закон за управление на отпадъците, за дейности по съхраняване и предварително третиране на отпадъци от метални опаковки, ИУЕЕО, НУБА и ИУМПС, подават в срок до 6 месеца от влизането в сила на закона заявление за получаване на разрешение *по чл. 67* до директора на РИОСВ, на чиято територия са разположени площадките за извършване на дейности с отпадъците.

Безспорно е, че в указания от тази разпоредба жалбоподателят е подал исканото заявление. В хода на проверката, за която е задължен административния орган по реда на чл. 70 от ЗУО е констатирана нередовност на отразеното в заявление № 26-00-975/13 г., за което е уведомен жалбоподателя. В определения срок за отстраняване на констатираната нередовност, от страна на жалбоподателя не са манифестирани позитивни за отстраняване на недостатъците по заявлението действия. Тези изводи са направени при обсъждане на представените писмени доказателства – писмо (изх. № 26-00-975(1) от 12 юли 2013 г.) от ответника по жалбата, с дадени указания за дължими действия по отстраняването на нередовността на заявлението. Известие за доставяне /обратна разписка/ на изходяща поща (изх. № 26-00-975-(1) от 12 юли 2013 г.) от ответника по жалбата до жалбоподателя, получено на 23 юли 2013 г. Тези доказателства не се спорят и съдът се съобразява с тях, като такива на които следва да се обоснове правния извод. В обстоятелствената част на жалбата се взема отношение по тези указания, което е косвено доказателство, че жалбоподателят е бил запознат и не е предприел дължими действия в съответствие с изискването на чл. 69, ал. 8, според което органът по чл. 67 може *еднократно* да изисква от заявителя отстраняване на нередовност и/или предоставяне на допълнителна информация към заявлението, когато това е необходимо за изясняване на фактите и обстоятелствата и/или с цел отстраняване на нередовността.

При тези неспорими от страните факти, които съдът приема като годни доказателствени средства се налага извода, че административният орган, като ответник по жалбата е бил длъжен да издаде административен акт, с който да откаже издаването на заявеното разрешение. От една страна, жалбоподателят не е отстранил, при дадена от закона възможност да приведе заявлението и дължимите към него приложения в нормативно определената форма, а от друга, съгласно разпоредбата на чл. 71, ал. 3, т. 1 от ЗУО административният орган е задължен да постанови негативен за жалбоподателя резултат.

Решението на административния орган е правилно, липсват основания по чл. 146 от АПК за отмяната му. Оспорваният административен акт е

постановен при спазени процесуални и материалноправни изисквания и е обоснован, формираните правни изводи са съответни на закона и изцяло се споделят от настоящия съдебен състав.

При така установената фактическа обстановка изводът на решаващия съд за законосъобразност на оспореното решение е наложителен. Административният орган е приложил правилно материалния закон приемайки, че заявителя - жалбоподател не е изпълнил посочените указания на административния орган и поради това правилно и законосъобразно, в съответствие с материалния закон директорът на РИОСВ е постановил своето решение за отказ.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че административния орган не дал достатъчно ясно формулирани указания за представяне на необходимите документи, тъй като това е оплакване, което не се подкрепя с доказателства.

Неоснователно е и оплакването за допуснати нарушения при преценката на доказателствата съдържащи се в административната преписка от страна на административния орган. Последният е установил правилно и съобразно доказателствата цялата фактическа обстановка, която се възприема изцяло от съдебната инстанция. Следва да се вземе под внимание, че законодателно са определени множество изисквания, които са numerous clauses и предвид спецификата на дейността решаващия орган е обвързан от тези законови изисквания.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, по силата на чл. 143, ал. 1 от АПК, поради което следва да се уважи в нормативно определения размер от 150 лева.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Феникс Еко МС“ ЕООД, гр. К.***, представлявано от управител К. Ц.***, срещу Решение № 16-ДО-197-00/2013 г., на директор на РИОСВ Перник.

Осъжда „Феникс Еко МС“ ЕООД, гр. К.***, представлявано от управител К.Ц.*** да заплати на РИОСВ Перник сумата 150 лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/